

[Elsø-Merete Ross.]

lærere, som vi har i dag. Derfor må det årlige dimittendtal forøges så hurtigt som overhovedet muligt. Ifølge det økonomiske sekretariats betænkning om undervisningsbyggeri og lærerbehov 1961-80 vil risikoen for overproduktion af lærere ikke foreligge de første 20 år.

Jeg ved godt, at vi i dag kun skal behandle det lovforslag, ved hjælp af hvilket man søger at strække det forhåndenværende lærerantal til at dække så mange embeder som muligt. Men i udvalget har det været meget vanskeligt at begrænse sig alene dertil. Lige som ved første behandling er der også i udvalget drøftet andre muligheder for at finde frem til reserver, som kunne drages ind i undervisningsarbejdet i den nødsituation, hvori vi befinder os.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede minister at have opmærksomheden henvendt på de mange forslag, der blev fremført ved første behandling, og som også er drøftet ved samråd med ministeren i udvalget. Jeg skal bl. a. henstille, at man overvejer muligheden af at oprette aftenseminariet på bestående seminarier i områder med stor lærermangel, så at en del af eleverne i deres uddannelsestid vil kunne virke som vikarer i seminariets opland og derved ikke blot afhjælpe lærermangelen, men også have mulighed for at tjene til deres uddannelse. Og jeg vil yderligere henstille til ministeren at fortsætte overvejelserne angående udsendelse af seminarieelever som vikarer et helt år i stedet for et halvt år, så at seminarielærernes arbejdskraft derved udnyttes mere effektivt — bortset fra at skoler og elever, så vidt jeg kan se, må have større udbytte af en helårs vikar end af en halvårs vikar. Desuden må det undersøges, om det er muligt at udvide den kreds af faglærere uden egentlig pædagogisk uddannelse, som nu er beskæftiget i folkeskolen. Jeg tænker her særlig på visse manuelle fag samt sang og gymnastik og fag i forbindelse med den erhvervsbetonede undervisning i 8. og 9. klasserne.

Jeg håber, at den højtærede minister vil gøre sin indflydelse gældende over for finansministeren, så at der snart kan foreligge en afgørelse i positiv retning, hvorved alle gifte lærerinder kan få adgang til ned-sat timetal uafhængigt af deres børns alder

trods lærerlønningslovens § 11, stk. 2. Lige som den højtærede minister tror jeg ganske givet, at der derved kunne inddrages en reserve af lærerinder.

Forhåbentlig kan den højtærede minister ved en senere redegørelse for den videre udvikling i spørgsmålet om lærermangelen give oplysninger om disse spørgsmål.

På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget med den i § 3 foreslåede ændring.

O. Mathiasen: Jeg har først et par bemærkninger til det ærede medlem hr. K. B. Andersen, men jeg vil dog sige på forhånd, at jeg skal undlade at bruge den facon, som det ærede medlem brugte, og som er ham særegen.

Jeg kan ikke se, at der er nogen, skal jeg sige væsentlige uoverensstemmelser mellem de udtalelser, som jeg fremkom med fra denne talerstol ved første behandling, og den stilling, jeg på mit partis vegne har indtaget i udvalgsarbejdet. Jeg må dog gøre opmærksom på, hvad det ærede medlem hr. K. B. Andersen vil vide fra en lang parlamentarisk virksomhed, at man ved første behandling som regel siger nogle mere almindelige bemærkninger, måske også lidt usikre bemærkninger, men at man så efterhånden inden anden og tredje behandling måske kan blive lidt mere sikker i sine meninger. Det er vel ikke noget nyt for et medlem som det ærede medlem hr. K. B. Andersen.

Jeg sagde ved første behandling, at mit parti ville tilsige det foreliggende forslag en saglig behandling, og det mener jeg at vi har gjort dels i udvalget, dels i min partigruppe, eller hvor vi ellers har haft lejlighed til det. Og når jeg sagde, vi ville tage det hele i stiv arm, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg dermed ikke absolut har sagt, at mit parti ville tage hver stavelse i dette lovforslag i stiv arm. Jeg har i alt fald ment, at vi ville tage hele problemet om afhjælpning af lærermangelen i stiv arm, og det står jeg ved. Det er vi enige om i min gruppe. Jeg vil gøre opmærksom på, at vi har jo ikke sagt nej til dette lovforslag; vi har, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen udtrykte det, ment, at vi ville undlade at stemme. Det er ikke helt det samme som at sige nej. Og jeg vil gøre